

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם כ"ו תְּשׁוּרִי:

סֵדֶר לְקוּטֵי פְּנֵי הַיְיָ:

ה וְתַפְלָה הוא בְּחִינַת נְסִים, שֶׁהוּא אֵין דְּרַךְ הַטַּבֵּעַ; כִּי לְפַעֲמִים הַטַּבֵּעַ מְחַיֵּב אֵיזוֹ דְבָר, וְהַתַּפְלָה מְהַפֶּכֶת אֶת הַטַּבֵּעַ. וְעַקֵּר הַנְּסִים, הֵינּוּ עַקֵּר הַתַּפְלָה, אֵינּוּ אֵלָּא בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים ל"ז): "שָׁכַן אֶרֶץ וְרַעַה אֲמוֹנָה", וְאֲמוֹנָה זֶה תַּפְלָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת י"ז): "וַיְהִי יָדָיו אֲמוֹנָה" כְּתִרְגוּמוֹ. וּבְשִׁבִיל זֶה הִיא גְבוּהַ מְכַל הָאֲרָצוֹת (זְבַחִים נד:), עַל שֵׁם שֶׁעַקֵּר הַנְּסִים שָׁם הֵם, וּכְתִיב (יִשְׁעִיָהוּ ס"ב): "הָרִימִי נִם". וּבְשִׁבִיל זֶה נִקְרְאֵת אֶרֶץ כְּנַעַן; כְּנַעַן – לְשׁוֹן סוּחָר, בְּחִינַת אֲמוֹנָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְאֲמוֹנָתָהּ סְבִיבוֹתֶיהָ".

וְזֶה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָהּ (תַּעֲנִית י.): אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל שׁוֹתָהּ תִּחְלָה. וְהַגְּשָׁמִים בָּאִים מִתְּהוֹמוֹת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים מ"ב): "תִּתְהוֹם אֵל תִּתְהוֹם קוֹרָא"; וְתִתְהוֹם לְשׁוֹן נִם, (עֵיין בַּר"ר פ"ד מַעֲשֵׂה נְסִים יֵשׁ בַּדָּבָר וְעֵיין רַש"י שָׁם:) כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (רוֹת א): "וְתִתְהוֹם כָּל הָעִיר", כִּי עַל נִם, הֵינּוּ עַל דְּבַר חֲדוּשׁ, מִתְּמִיחִין. וְזֶה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָהּ (תַּעֲנִית כה:): 'קוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאֲרָצֵנוּ' לְעַנּוֹן גְּשָׁמִים, כִּי עַקֵּר הַגְּשָׁמִים נִשְׁמַע בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, כִּי שָׁם הַתְּהוֹמוֹת, הֵינּוּ הַנְּסִים, הֵינּוּ אֲמוֹנָה, תַּפְלָה.

וְזֶה לְעַמַּת זֶה עָשָׂה אֱלֹקִים – וּמְצַרִּים הוּא הֶפֶךְ אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, זֶה לְעַמַּת זֶה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת י"ד): "וּמְצַרִּים נְסִים לְקִרְאָתוֹ", שֶׁמְצַרִּים לְעַמַּת אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, לְעַמַּת הַנְּסִים. וּבְשִׁבִיל זֶה אֵין מְקוֹם תַּפְלָה בְּמְצַרִּים, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שָׁם ט): "וְהָיָה כִּצְאָתִי אֶת הָעִיר אֲפָרֵשׁ כִּפִּי". בְּשִׁבִיל זֶה, כְּשֶׁפָּגַם אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל,

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תסב - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"זקן נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

בשעה שהבטיח לו הקדוש-ברוך-הוא על ירשת ארץ אמר (בראשית ט"ו): "במה אדע" - על-ידי-זה ירדו אבותינו למצרים, כי פגם באמונה, הינו ארץ-ישראל, בחינת נסים, וירד יעקב ובניו למצרים, ששם הפך הנסים, שזה לעמת זה. וירדו דוקא יעקב ובניו, כי הוא פגם בארץ-ישראל, בחינת תפלה, וירדו יעקב ובניו, שהם בחינת תפלה, שהם בחינת שנים-עשר שערי תפלה. ועל-ידי שעקר התפלה הם יעקב ובניו כנ"ל, על-ידי-זה לא זכה לארץ-ישראל, לבחינת תפלה, אלא יעקב ובניו, כמו שכתוב (בראשית כ"א): "כי ביצחק יקרא לך זרע", ולא כל יצחק (נדרים לא).

וזה שאמרו חכמינו, וזכרונם לברכה (תענית ח.): 'אין הגשמים יורדין אלא בשביל אמונה', הינו בחינת ארץ-ישראל, שהיא בחינת תפלה, בחינת אמונה; והיא שותה תחלה, ששם התהומות בחינת נסים, כמו שכתוב: "ותהם כל העיר". וזה שאמרו חכמינו, וזכרונם לברכה (שם ח): 'בשעה שהגשמים יורדין, אפלו פרוטה שבכיס מתברכת'; 'פרוטה' - זה בחינת קול התור. ואמרו חכמינו, וזכרונם לברכה: 'האי רודיא דמיא לתור, ופריטא שפותה', והוא עומד בין תהומא לתהומא, שהוא כלול משני התהומות, שהוא כלליות הנסים. וזה: 'פרוטה שבכיס', שפעמים נתפסה כח הנסים; ועל-ידי הגשמים נתברך הפרוטה, הינו הנסים, 'דפריטא שפותה'. ואלו בני-אדם המכחישים כל הנסים ואומרים שהכל דרך הטבע, ואם רואים איזהו נס, הם מכסים את הנס עם דרך הטבע, שאומרים שזה דרך הטבעים - נמצא שפוגמים בתפלה, כי התפלה היא נסים, שמשנה את הטבע; ופוגמים באמונה, שאין מאמינים בהשגחת הבורא יתברך; ופוגמים בארץ-ישראל, שהוא מקום הנסים, כמו שכתוב: "וקול

הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ", וְכִמוֹ שֶׁאָמְרוּ: 'אַרְץ־יִשְׂרָאֵל שׁוֹתָה תְּחַלָּה, כִּי שֵׁם הַתְּהוֹמוֹת מְקוֹם הַנְּפִים, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וַתַּהֲמֵם כָּל הָעִיר". וְעַל־יְדֵי־זֶה צָרִיךְ לִפְלֹ בְּגָלוֹת מִצְרַיִם, כִּי זֶה לְעֵמֶת זֶה עָשָׂה כְּנִ"ל, וְכָל הַגְּלוֹת מְכֻנִּים בְּשֵׁם מִצְרַיִם, עַל שֵׁם שֶׁהֵם מִצְרַיִם לְיִשְׂרָאֵל (כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ הַכַּמִּינִי, זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה בְּרֵאשִׁית־רַבָּה טז).

וְזֶה פֶּרוּשׁ: תְּחִמַת יְכַסִּימוּ – מִי שֶׁמְכַסֶּה אֶת הַנְּפִים, וּמְרֵאָה לְכָל דָּבָר שֶׁהוּא דֶרֶךְ הַטֶּבַע יֵרְדוּ בְּמִצּוֹלֹת כְּמוֹ אָבִן – (בְּרֵאשִׁית מ"ט) "מִשֵּׁם רָעָה אָבִן יִשְׂרָאֵל" תִּרְגְּמוּ: 'אָב וּבִנָּן'. מִצּוֹלֹת – זֶה בְּחִינַת מִצְרַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר (שְׁמוֹת י"ב): "וַיִּנְצְלוּ אֶת מִצְרַיִם". כְּמוֹ 'אָב וּבִנָּן' – הֵינּוּ יַעֲקֹב וּבָנָיו, שֶׁהֵם בְּחִינַת תְּפִלָּה, בְּחִינַת נְפִים, בְּחִינַת אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל. לְפִי יִרְדְּתֶם וּלְפִי הַפָּגַם שֶׁפָּגַם בְּתְפִלָּה וּבְאַמוּנָה וּבְאַרְץ־יִשְׂרָאֵל, כִּן צָרִיךְ לִירֹד לְעֵמֶק הַגְּלוֹת שֶׁל מִצְרַיִם, כְּמוֹ שֶׁיֵּרְדוּ יַעֲקֹב וּבָנָיו לְמִצְרַיִם, כְּשֶׁאָמַר אַבְרָהָם בְּמַה אֵדַע עַל יְרֵשֶׁת אֶרֶץ. (עַד כָּאן לְסוּנוֹ, זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה)

סֵדֶר קִצּוּר לְקוּטִי מִהַר"ן הַשּׁוֹמֵי:

ח צָרִיךְ לְרַאוֹת לְהַגִּיעַ לְמִדְרָגָה לְהִתְפַּלֵּל כָּל־כֶּךָ בְּכוּנָה עַד שֶׁיִּשְׁפֹּךְ לְבוֹ כַּמִּים לְפָנֵי הַשֵּׁם וְעַל־יְדֵי־זֶה יָבוֹא מְשִׁיחַ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן:

ט אֵלֹהֵי בְנֵי אָדָם הַמְּכַחֲשִׁים כָּל הַנְּפִים וְאוֹמְרִים שֶׁהַכֹּל דֶּרֶךְ הַטֶּבַע וְאֵם רוֹאִים אֵיזָה נֵם הֵם מְכַסִּים הַנֵּם עִם דֶּרֶךְ הַטֶּבַע שֶׁאוֹמְרִים שֶׁזֶה דֶּרֶךְ הַטֶּבַע, פּוֹגְמִים בְּתְפִלָּה כִּי הַתְּפִלָּה הִיא בְּחִינַת נְפִים שֶׁמְשַׁנָּה אֶת הַטֶּבַע. וּפּוֹגְמִים בְּאַמוּנָה מְאֹד שֶׁאֵין מְאִמִּינִים בְּהַשְׁגַּחַת הַבוֹרָא יְתֵבֶרֶךְ. וּפּוֹגְמִים בְּאַרְץ־יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא מְקוֹם הַנְּפִים. וְעַל־יְדֵי־זֶה צָרִיכִין לִפְלֹ בְּגָלוֹת מִצְרַיִם וּשְׂאָרֵי גְלוֹת וְהֵם מְאַרְיָכִים אֶת הַגְּלוֹת רַחֲמָנָא לְצַלָּן:

הַמְּפָרֵשׁ בַּתּוֹרָה וּבִגְמָרָא וְהֵם בְּעֶצְמָם בְּנַפְשָׁם יוֹדְעִים הָאֱמֶת אִם
מִגְלָחִים בְּתַעֲרָא אוֹ בְּסַם, כַּמָּה יֵשׁ לְבָבוֹת וְלִצְעָק בְּמַר נַפְשׁ וְלְבָבוֹת
כְּנַחַל שׁוּטָף מֵאִין הַפּוֹגֹת עַל הַפְּרָצָה הַזֹּאת אֲשֶׁר נַעֲשָׂה
בְּיִשְׂרָאֵל. עַד שֶׁהִתְחִילָה לְצַמַּח הַרְעָה הַזֹּאת סָמוּךְ לְמַדִּינַתְנוּ
שְׁנַמְצָאִים גַּם שָׁם רְשָׁעִים כָּאֵלוֹ הַפּוֹרְקִים עַל וּמְגַלְחִים זְקָנִים. הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ יִרְחַם עַל פְּלִטַת עַמּוֹ וַיִּצִּיל הַפְּלִטָה הַנְּשֹׂאֶת בְּכַחוֹ הַגָּדוֹל
וְהַנּוֹרָא וַיָּבִיא לָנוּ מְשִׁיחַ צְדִיקְנוּ וַיַּגִּילָה הָאֱמֶת בְּעוֹלָם בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ אָמֵן:

נב (נב) קָדָם שְׁאָמַר רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה הַתּוֹרָה הַנְּדַפְּסָת בְּלִקּוּטֵי
תְּנִינָא בְּסִימָן ל"ב הַמַּתְחֵלֶת יֵשׁ צְדִיקִים גְּנוּזִים, וְנֶאֱמָרָה בְּשֶׁבֶת
פְּרָשֶׁת יִתְרוֹ תַקֵּם ט"ט לַפ"ק [לְפָרֵט קָטָן]. וְסֵפֶר מַעֲשֵׂה מִקְדָּם
שֶׁהַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה הִיא בְּקַהֲלַת-קֹדֶשׁ בְּרֵאד
וְנִתְאַכְסֵן אֶצֶל גְּבִיר אֶחָד וְהָיוּ מְסַבִּין שָׁם עַל הַשְּׁלֶחַן אֲנָשִׁים רַבִּים
מְכַבְּדִים לְכְבוֹדוֹ כְּנֶהוּג, וְהָיָה יוֹשֵׁב שָׁם לְמַטָּה אֶצֶל הַשְּׁלֶחַן בַּעַל
דֶּרֶשׁ אֶחָד הֵינּוּ דֶרֶשׁן. וְהָיָה אוֹכֵל הַרְבֵּה, וְהִסְתַּכְּלוּ עָלָיו שְׂאוּכֵל
הַרְבֵּה מְאֹד, וְהִתְחִילוּ לִתֵּן לוֹ וּלְהוֹשִׁיט לוֹ אֲכִילָה הַרְבֵּה בְּשֶׁבִיל
לִיצְנוּת. וְהִדְרִשׁוּ עֲשֵׂה אֶת שְׁלוֹ, וְאָכַל הַרְבֵּה כָּל מַה שֶׁהוֹשִׁיטוּ לוֹ
כְּגוֹן דָּגִים שֶׁהָיוּ אוֹכְלִים שְׁנֵי אֲנָשִׁים חֲתִיכָה אַחַת וְהִדְרִשׁוּ אָכַל
בְּעֶצְמוֹ שְׁתֵּי חֲתִיכוֹת דָּגִים, וְכֵן רָטַב שֶׁהָיָה אוֹכֵל בְּעֶצְמוֹ קַעֲרָה
מְלֵאָה וְכֵן בְּשָׂר הַמְּאֻכְלִים וְהֵם הוֹשִׁיטוּ לוֹ בְּכָל פַּעַם בְּשֶׁבִיל
לִיצְנוּת מִחַמַּת שְׂרָאוֹ שְׂאוּכֵל הַרְבֵּה.

אַחֲרֵי-כֵן הִתְחִילוּ לְהַפְצִיר אוֹתוֹ שְׂיֵאמַר לְפָנֵיהֶם תּוֹרָה. וְכוּנְתָם
הִיָּתָה גַּם כֵּן בְּשֶׁבִיל לִיצְנוּת שְׂיֵאמַר תּוֹרָה עַל הַשְּׁלֶחַן שֶׁהַבַּעַל-
שֵׁם-טוֹב זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה מִסֵּב שָׁם בְּרֵאשׁ. וְהוּא נֶהֱג בְּתַמִּימוּתוֹ
וְהִתְחִיל לֹאמַר בְּפָנֵיהֶם תּוֹרָה, וְהִתְחִילוּ לְשַׁחֵק מִמֶּנּוּ בְּתוֹךְ פִּסְת

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תסו ✧ אָמַר מִוֹהַרְנֵי תִּצִי"ל "לֹא אֶנִּי מִקֹּוֹה שִׁדְדָה מִסְפְּרֵי רַבָּנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַל" ✧
✧ "חֵק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַי הוֹצֵאת "נִצַּחְתִּי וְאֵנָח" שְׁעֵי יִשִּׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת ✧

יְדִיָּהֶם וְהָיָה בְּעֵינֵיהֶם לְאַחֻכָּא וְאַטְלוּלָא [לְשִׁחּוּק וְלִיצְנוּת]. וְהָבִין
הַדְרָשָׁן שֶׁהֵם מְתַלּוֹצְצִים מִמֶּנּוּ בְּשִׁבִיל שְׂאוּכַל הַרְבֵּה עֲנָה הַדְרָשָׁן
וְאָמַר וְכִי אִם אֵין יְכוּלִים לֹאמַר תּוֹרָה אָסוּר לְאָכַל חֲתִיכָה דָּג.
אַחֲר־כֵּן הִסְתַּכֵּל הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב וְרָאָה כָּל הָעֲנִין וְהִקְפִּיד וְכָעַם
עֲלֵיהֶם, וְשָׁמַע תּוֹרָתוֹ שֶׁל הַדְרָשָׁן וְהוֹטֵב בְּעֵינָיו מְאֹד. וְאָמַר
הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב שְׁוֵה הַדְרָשָׁן אֹמֵר תּוֹרָה מִפִּי אֱלֹהֵינוּ זְכוּרֹנוּ
לְבָרְכָה כָּל זֶה סֵפֶר רַבָּנוּ זְכוּרֹנוּ לְבָרְכָה.

וְאַחֲר־כֵּן אָמַר רַבָּנוּ זְכוּרֹנוּ לְבָרְכָה שְׂדֵבֶר זֶה הוֹטֵב בְּעֵינָיו מְאֹד
מֵה שְׂאָמַר הַדְרָשָׁן וְכִי אִם אֵינָם יְכוּלִים לֹאמַר תּוֹרָה אָסוּר לְאָכַל
חֲתִיכָה דָּג. אַחֲר־כֵּן אָמַר רַבָּנוּ זְכוּרֹנוּ לְבָרְכָה הַתּוֹרָה הַזֵּ"ל,
לְעֲנִין הַצְּדִיקִים הַגְּנוּזִים שִׁיּוֹדְעִים תּוֹרָה נְפִלְאָה וְהֵם גְּנוּזִים מִן
הָעוֹלָם, כְּמוֹ הַדְרָשָׁן שֶׁהָיָה יוֹדֵעַ תּוֹרָה נְפִלְאָה אֲךָ הָיָה צְדִיק גְּנוּז
וְהָעוֹלָם הִתְלּוֹצְצוּ מִמֶּנּוּ:

סֵפֶר הָאֲלֵף-בֵּית הַיּוֹמִי:

ה. מִי שְׂמַכִּין פֶּרְנָסָה לְצְדִיקִים, מְבַטֵּחַ שִׁישְׁמוֹר אוֹתוֹ הַשֵּׁם הֵן
בְּדֶרֶךְ הֵן בַּיָּם. ו. מִי שְׂרוֹכֵב עַל סוּם, יוֹלִיד עֲמוֹ "הוֹשְׁעָנוֹת". ז.
כְּשֶׁתְּרַצֶּה לִילֵךְ בְּדֶרֶךְ, תִּקְשֹׁר אֶת עַצְמוֹ קִדְם בְּמִדַּת הַבְּטָחוֹן,
וְעַל-יְדֵי זֶה לֹא יִגַּף רַגְלָה. ח. כְּשֶׁתִּלְךָ בְּדֶרֶךְ, תִּתֵּן קִדְם לְצְדָקָה. ט.
כָּל הַדְרָכִים שְׂאָדָם הוֹלֵךְ בָּהֵן הַכֹּל מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְהֵם רְצוֹן הַשֵּׁם.
יָאֵבֵל אֵין לָהּ אָדָם שִׁיְבִין אֶת דְּרָכּוֹ אֱלֹא מִי שֶׁהוּא עָנוּ. י. כְּשֶׁתִּשָּׂא
אֶצְלָהּ אֲבָנִים הַנְּמַצָּאִים עַל-פְּנֵי הַשָּׂדֶה, תִּנְצֵל מִחֵיוֹת רָעוֹת. יא.
תְּפִלָּה שֶׁל יוֹנָה הַנְּבִיאָה הִיא סֶגְלָה לֹאמַר עַל הַיָּם. יב. עַל-יְדֵי לְוִיָּה
הָאָדָם נִשְׁמַר מִכָּל הַזֶּק בְּדֶרֶךְ. יג. מִי שֶׁאֵין לוֹ לְוִיָּה, יַעֲסֹק בַּתּוֹרָה.
יד. הָאָדָם קוֹנֵה מְקוֹם הַלּוֹכוֹ.

חלק שני א. על-ידי ודוי דברים גורמין, שהקדוש-ברוך-הוא מזמין מלמדי תינוקות שלומדים באמונה. ב. גם גורמין שנתתקנים הדרךים ממכשולות. ג. ספנת הדרךים בא על-ידי פגם הברית, וסימן לדבר: "ארחי ורבעי זרית" וכו'. ד. על-ידי נסיעת הדרךים האדם נעשה מבין. ה. בלילה שיש לה פחד בשעת שנה, אל תלך בדרך ביום. ו. הדרךים מביאים את האדם לשון הרע, עבודה זרה, גלוי-ערויות ושפיכת-דמים, ואלו העברות מפסידין את הפרנסה. ז. הפסיעה גסה מבלבלת את המחשבה מלעין.

דין א. כל דין שדן אמת - דיניו אינם בטלים ונתקים אפלו שלא ברצון בעלי הדינים. ב. על-ידי שהדין-תורה הולך ונתמעט, על-ידי זה הפרנסה נתמעטת, וכן להפך. ג. על-ידי העמדת דינים שאינם הגונים באים הרחורי עבודה זרה. ד. על-ידי חתון עם תלמיד-חכם על-ידי זה נתמנים דינים פשרים. ה. על-ידי דינים פשרים התורה חביבה בעולם. ו. על-ידי הבזיונות שמבזין את הדינים, התבואה - נשתלח בה מארה. ז. על-ידי הבזיונות שמבזין דיני ישראל, על-ידי זה היקר הוה בעולם. ח. פשאיזהו רשע נתגדל, אזי קשה לחדש איזהו סברה בפוסקים. גם דברי הדינים אינם נשמעים באזני הבעלי-דינים. ט. התחדשות המסים וארנוניות הוא על-ידי הדינים.

סדר שבת ה"ו הי"ב:

והיו על מערה של ינוקא אחד ובאותה המערה היו הכל יראים לכנס כי אמרו שנחש כרוך שם באותה המערה גם אילן גדול היה על המערה זו ורבונו זכרונו לברכה, היה הראשון שנכנס

לְמַעַלָּה וְתַחֲתֵיו הָיָה הַיָּם, וְנָשָׂא לְבוֹ לְהַשִּׁימ יתְבַרֵךְ, וְהִצִּילוּ
 בְּרַחֲמָיו וַיֵּצֵא מִשָּׁם בְּשָׁלוֹם עַד שָׁבָא לְעִיר הַקְּדוּשָׁה צָפֶת, וַיָּשֻׁבוּ
 שָׁם יָמִים אֶחָדִים עַד שֶׁנִּשְׁמַע שֶׁהִצְרִיפֶת יְבוֹא בְּקָרוֹב לְעֵכוֹ:

סדר שְׁלֵחוֹ עֲרֹף הַיָּמִינִי:

(כ) אם אחד רוצה לומר תפלה בשביל אביו ואחד רוצה לומר
 בשביל אחר מי שירצה הקהל שיאמר התפלה הוא יאמר: (כא)
 אין למנות ש"צ ע"פ שר עובד גלולים אף שרוב הצבור חפצים
 בו: (כב) שליח צבור בשכר עדיף טפי מבנדבה: הגה ואין לאדם
 להתפלל בלא רצון הקהל וכל מי שמתפלל בחזקה ודרך אלמות אין עונין
 אמן אחר ברכותיו. (בנימין זאב סימן קס"ג ואגודה פרק כיצד מברכין): (כג) שכר
 ש"צ פורעים מקופת הקהל אע"פ שהש"צ מוציא הדל כעשיר
 מכל מקום אין יד העני משגת כעשיר: הגה ויש אומרים שגובין חצי
 לפי ממון וחצי לפי הנפשות וכן הוא מנהג הקהלות. (מהר"ם פדואה מ"ד): (כד)
 צבור שצריכין לשכור רב ושליח ציבור ואין בידם כדי שכר
 שניהם אם הוא רב מובהק וגדול בתורה ובקי בהוראה הוא קודם
 ואם לאו ש"צ קודם: (כה) אין מסלקין חזן מאומנתו אלא אם כן
 נמצא בו פסול: הגה ואין מסלקין אותו משום רנון בעלמא כגון שיצא
 עליו שם שנתפס עם הכותית או שמסר אדם אבל אם באו עליו עדים בזה
 וכיוצא בזה מעבירין אותו. וש"צ שהוא שוחט ובודק לא יתפלל בבגדים
 הצואין ומסריחין ואם אינו רוצה להחליף בגדיו בשעת התפלה ולהתפלל
 מעבירין אותו. וש"צ המנבל פיו או שמרנן בשירי עגבים ממחין בידו שלא
 לעשות כן ואם אינו שומע מעבירין אותו (כל בו דף קנ"ה ע"ד) ש"צ שהזקין
 ורוצה למנות בנו לסייעו לפרקים אע"פ שאין קול בנו ערב כקולו אם ממלא
 מקומו בשאר דברים בנו קודם לכל אדם ואין הצבור יכולין למחות בידו.
 (תשובת רשב"א סימן ט'): (כו) קהל שנהגו למנות אנשים על צרכי

עבירה היא לצאת ועליהם נאמר ועוזבי ה' יכלו (ירושלמי) אבל אם נשארו
 " מותר לצאת (מרדכי פ' בתרא דמגילה):

סֵדֶר לְקוּטֵי תְּפִלּוֹת הַיּוֹמִי:

קעה: וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַשְּׂגָחָה שְׁלֵמָה תָּמִיד וְעַל־יְדֵי־זֶה
 תִּשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ כָּל טוֹב, שְׁפַע טוֹבָה וּבְרָכָה וּקְדוּשָׁה וְטַהָרָה אֲמִתּוֹת
 וְתִשְׁגִּיחַ וְתִרְאֶה בְּעֵינֵינוּ וְעַמְלָנוּ וְדַחֲקָנוּ בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמָמוֹן
 בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת וְתִרְחַם עַל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל הַנְּפוּצִים כִּצְאֵן אֲשֶׁר
 אִין לָהֶם רוּעָה וְתָשׁוּב וְתִקְבֵץ נְפוּצוֹתֵינוּ וְנִדְחֵינוּ מֵאַרְבַּע כַּנְּפוֹת
 הָאָרֶץ וְתִמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלֵינוּ, וְתָבִיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, כִּי
 אָרַךְ עָלֵינוּ הַגְּלוּת מְאֹד בְּגוֹף וּנְפֶשׁ, עַד אֲשֶׁר "כָּשָׁל כַּח הַסֶּבֶל",
 כִּאֲשֶׁר אַתָּה יַדְעָתָ ה' אֱלֹקֵינוּ:

קעו: חוּם וְחַמֵּל עָלֵינוּ, וְתִשְׁפִּיעַ חַסְדֶיךָ עָלֵינוּ, וְתָבִיא לָנוּ מְהֵרָה
 אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, וְתִבְנֶה אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ וַיְקִים
 מִקְרָא שְׂכָתוֹב: "וְאָנִי בְּרַב חַסְדֶיךָ אָבוֹא בֵּיתְךָ אֲשֶׁתְּחַוֶּה אֵל הַיּוֹכֵל
 קְדוֹשׁ בְּיַרְאֲתְךָ יְהִי לְרָצוֹן אֲמָרִי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרִי
 וְגוֹאֲלִי":

תְּפִלָּה יד קעז: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ,
 שְׂתִרְחַם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתִבְטֵל מֵעָלַי מִדַּת
 הַנְּאֻוָּה בְּבִטּוֹל גָּמוֹר, שְׁלֵא יִהְיֶה בְּלִבִּי שׁוֹם צַד גְּאוֹת וְגִבְהוֹת
 בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְאַזְכָּה לִידַע שְׁפִלוּתִי בְּאַמְתָּ לְאַמְתּוֹ, וְאַזְכָּה לְבִטֵּל
 עֲצָמִי לְגַמְרִי עַד שְׂאֵהִיָּה קָטָן בְּעֵינַי יוֹתֵר מִמִּדְרָגָתִי הַשְּׁפָלָה מְאֹד:
 קעה: אָנָּה ה', עֲזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ לְבַל יוֹכְלוּ לְבַלְבֵּל אֶת דַּעְתִּי, לְבַל
 יוֹכְלוּ לְהַטְעוֹת אוֹתִי, חֵם וְשָׁלוֹם, בְּמַחְשְׁבוֹת שְׁטוֹת שֶׁל שׁוֹם צַד
 גְּאוֹת וְגִבְהוֹת בְּעוֹלָם כָּלֵל כִּי אָנִי בְּעֵינַי בְּעֵצָם דַּחֲקִי וְלַחְצִי וְגִדְל
 הַתִּרְחָקוֹתִי מִמְּךָ, וְצָרוֹת נַפְשִׁי גִדְלוּ וְשָׁגְבוּ מְאֹד מְאֹד זֶה זְמַן רַב

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תעב זכר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" זכר זקן נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות זכר זקן נתן ולא יעבור

מֵאֵד "וְאֲבִיט וְאִין עוֹזֵר וְאֲשִׁתּוֹמֵם כִּי אִין סוֹמֵךְ" וְאִין לִי שׁוֹם מָנוֹם
כִּי אִם לְצַעֲק אֵלַיךְ תָּמִיד, וְלְצַפּוֹת לְרַחֲמֶיךָ, וְלְקוֹזוֹת לִישׁוּעָתְךָ,
וְלִיְהִל לְחֶסְדֶיךָ וְאִם, חֵם וְשָׁלוֹם, בְּעֵצֶם הַתְּרַחֲקוֹתֵי הַזֹּאת עוֹלָה, חֵם
וְשָׁלוֹם, עַל דַּעְתִּי הַמְּבַלְבֶּלֶת גַּם הַשְּׁטוֹת הַזֹּאת וְהַבְּלוֹל הַזֶּה שֶׁל
צַד גְּאוֹת וְגִבּוֹהוֹת, חֵם וְשָׁלוֹם, אֲבָדָה תִּקְוֹתֵי חֲלִילָה כִּי בַמָּה יִזְכֶּה
נֶעַר הַמְּנַעֵר מִכָּל טוֹב כָּמוֹנֵי הַמָּלֵא חֲטָאִים וְעוֹזוֹנוֹת וּפְשָׁעִים
שְׁחָטָאתִי וְעוֹיְתִי וּפְשָׁעֵתִי לְפָנֶיךָ בְּמַחְשָׁבָה דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה, בְּשׁוֹגֵג
וּבְמִזִּיד בְּאִנּוֹם וּבְרָצוֹן, מְנַעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

קעט: אָנָּה ה', חֲמַל עַל נַפְשֵׁי הָאֲמֻלָּה מֵאֵד חוּם וְחַמַּל נָא עָלַי,
עֲזֹרְנִי, עֲזֹרְנִי, הַצִּילֵנִי, הַצִּילֵנִי, כִּי בְּאַמֶּת לֹא יִדְעֵתִי מַה לְּבַקֵּשׁ
קִדְּם, כִּי צָרְכֵי הַמָּה מְרַבִּים מֵאֵד מֵאֵד וְדַעְתִּי קְצָרָה לְבָאֵר וּלְפָרֵשׁ
וְגַם אֵי אֶפְשָׁר לְבָאֵר וּלְפָרֵשׁ כָּלֵל אֶת עֵצֶם רַבּוּי צָרְכֵי בְּקִשׁוֹתֵי כִּי
נִעֲנִיתִי עַד מֵאֵד, וְחַבַּלְתִּי אֶת נַפְשִׁי, וְקִלְקַלְתִּי אֶת קִדְשִׁתִּי הַרְבֵּה
מֵאֵד בְּלִי שְׁעוֹר וְעָרָה, וְאִין לִי שׁוֹם מְנוּחָה מְרוֹדְפִי, כִּי אֲזַרְבִּים
וְרוֹדְפִים עָלַי בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רֵגַע מִמָּשׁ, וּבְעוֹזוֹנוֹתֵי
הַרְבִּים מֵאֵד, כַּחֲסִי חֲלָשׁ וְדַל מֵאֵד, וְאִינִי יוֹדֵעַ שׁוֹם עֲצָה וְתַחֲבוּלָה
לְעֵמֵד כְּנִגְדָם:

קפ: אָנָּה ה', הוֹרְנִי מַה שְּׂאֲצַעֲק אֵלַיךְ, הוֹדִיעֵנִי אֵיךְ לְהַתְּחַנֵּן לְפָנֶיךָ
בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם, בְּאִפֵּן שְׂאוּכַל לְפַעַל בְּקִשְׁתִּי בְּרַחֲמִים אֲצִלְּךָ,
שְׁתַּחֲוֶנִי וְתִזְכְּנִי לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלַיךְ, וְלִהְיוֹת כְּרָצוֹנְךָ
הַטּוֹב מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, שְׂאֲזַכֶּה לְבָלִי לְסוּר מִרָצוֹנְךָ וּמִמְצוֹתֶיךָ
יָמִין וּשְׂמָאל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם וְאֲזַכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְשִׁבְר
וּלְבִטּוֹל מִדַּת הַגְּאוֹה בְּתַכְלִית, מֵעָלַי וּמֵעַל גְּבוּלֵי, וְלֹא יַעֲלֶה בְּלִבִּי
שׁוֹם צַד גְּאוֹת וְגִבּוֹהוֹת בְּעוֹלָם כָּלֵל מִכָּל הַדְּבָרִים שְׂדָרְךָ בְּנֵי אָדָם
לְהַתְּגַדֵּל בָּהֶם הֵן בְּחֶכְמָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְהֵן בְּגִבּוֹרָה וְהֵן

בַּעֲשִׂירוֹת בְּכֹלם אֲזַכֶּה לְהִיּוֹת עִנּוּ וְשָׁפַל בְּאַמַּת לְבַל אֶתְגָּאֵה
 וְאֶתְגָּדַל בָּהֶם כָּלֵל אִם אֲמַנָּם יִדְעֵתִי ה' כִּי בַעַר אֲנֹכִי וְאֲנִי רִיק
 וְחֶסֶר מְכֹל אֱלוֹהֵי הַדְּבָרִים, "כִּי בַעַר אֲנֹכִי מֵאִישׁ וְלֹא בִינַת אָדָם לִי",
 וְאִין לִי שׁוּם כַּח וּגְבוּרָה בְּגוֹף וְנַפֶּשׁ, וּבֵיתִי רִיק מֵעֲשִׂירוֹת, וְאִין
 בְּיָדֵי לֹא חֲכָמָה וְלֹא גְבוּרָה וְלֹא עֲשִׂירוֹת גְּשָׁמִית וְלֹא עֲשִׂירוֹת
 רוּחָנִית שֶׁל מַעֲשִׂים טוֹבִים:

קפא: וּלְפִי גָדַל שְׁפָלוּתִי וְקִטְנוּתִי כָּעֵת וְשְׁפָלוּת מְדִרְגָּתִי הַקִּטְנָה
 וְהַשְּׁפָלָה מְאֹד וְעֵצָם הִתְרַחֲקוּתִי מִמֶּךָ, בְּיָדָי לֹא הָיִיתִי צָרִיךְ כָּלֵל
 לְהִתְפַּלֵּל עַל בְּטוּל הַגְּאוּהָ אֲךָ הֲלֹא אֵתָּה יִדְעָתָ אֵת רַע לְבַבְנוּ
 וְעִבְרִית דַּעֲתָנוּ וּבְלָבוֹל מַחֲשַׁבְתָּנוּ, עַד שָׁגַם אֲפָלוּ בְּעֵצָם
 הִתְרַחֲקוּתָנוּ הֵם מִבְּלָבָלִים וּמִמַּעַרְבָבִים אֵת דַּעֲתָנוּ מְאֹד גַּם בְּשִׁטוֹת
 וּבְלָבוֹל הַזֶּה שֶׁל פְּנִיּוֹת וּגְאוּת, עַד אֲשֶׁר הִיָּתָה הַמְּלַחְמָה עָלֵינוּ
 פָּנִים וְאַחֹר, וּמְכֹל צַד אֲזַרְבִּים עָלֵינוּ וּמַצִּיֵּי צְדָדִים וְאִין מִנִּיחִים
 לָנוּ שׁוּם מָנוֹס אֱלֹהִים, כִּי אֲשֶׁר אֵתָּה יִדְעָתָ ה' אֱלֹקֵינוּ וְאֵלֵךְ אֲבוֹתֵינוּ:

קפב: אֲךָ אֵף עַל פִּי בֵּן עַדִּין אֲנִי עוֹמֵד וּמִצְפָּה וּמְקוּוֹה וּמִיַּחַל בְּכָל
 עֵת לִישׁוּעָתְךָ בְּאַמַּת וּלְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, כִּי יִדְעָנוּ כִּי אֵתָּה מְלֹא
 רַחֲמִים בְּכָל עֵת, וְאֵתָּה בּוֹחֵן לְבוֹת וּכְלִיּוֹת וְיֹדֵעַ כָּל הַתַּעֲלוּמוֹת,
 וְאֵתָּה יוֹדֵעַ שֶׁבְּפְנִימִיּוֹת עֵמֶק לְבַבְנוּ אָנוּ חֲפִצִּים וּמִשְׁתַּוְּקָקִים מְאֹד
 לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמַּת, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאַמַּת תָּמִיד בְּלִי שׁוּם
 פְּנִיּוֹת וּבְלָבוֹלִים עַל כֵּן חָמַל עָלֵינוּ לְמַעַנְךָ אָבִינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם אֲדוֹן
 כָּל, וְזָכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שֶׁנִּבְטַל וְנִסְלַק מֵעָלֵינוּ מִדַּת הַגְּאוּהָ
 בְּתַכְלִית הַבְּטוּל עַד שֶׁאֲזַכֶּה לְכָל בְּחִינּוֹת שְׁפָלוּת בְּאַמַּת לְאַמַּתוֹ,
 לְהִיּוֹת עִנּוּ וְשָׁפַל בְּאַמַּת לְפָנֵי כָּל אָדָם שֶׁבָּעוֹלָם, לְפָנֵי גְדוֹלִים
 וּבִינּוֹנִים וּקְטַנִּים וּלְפָנֵי קָטָן שֶׁבְּקִטְנִים, כִּי בַעֲוֹנוֹתֵי הַרְבִּים קִטְנֵתִי
 מְאֹד מְקָטָן שֶׁבְּקִטְנִים וְתִזְכְּנִי לִידַע וּלְהִרְגִישׁ שְׁפָלוּתִי בְּאַמַּת בְּכָל

